

حدود ۸۰۰ دانش آموز از ناحیه های گوناگون مشهد را زیر پوشش داریم. هر سال عید برای آن ها آذوقه و لباس کامل تهیه می کنیم. دانش آموزان زیر پوشش خیریه را تا دانشگاه حمایت می کنیم

عکس: مهدیه غفوریان شهرآرا

هر سال ۵۰ عروس و داماد

در کنار دیگر اقدامات حمایتی، این خیریه هر سال ۵۰ زوج را به خانه بخت روانه می کند و به برخی زوج های نیازمند برای مدتی خانه می دهد. «به کمک خیران، هر سال حدود ۵۰ سری جهیزیه به زوج های جوان می دهیم. اینکه می گویم جهیزیه، این طور نیست که فقط برای عروس خانم ها باشد. خیلی وقت ها هم شده است که به آقا پسر ها جهیزیه داده ایم. با این اوضاع اقتصادی و گرانی لوازم، بندگان خدا حق دارند نتوانند همه وسایل را تهیه کنند. برخی جهیزیه ها کامل است ولی بعضی افراد جهیزیه کامل نمی خواهند و وسایلی را که کم دارند برای آن ها تهیه می کنیم. مثلاً عروس خانمی داشتیم که فقط وسایل برقی را کم داشت یا یک نفر دیگر فقط وسایل آشپزخانه می خواست یا آقای دامادی داشتیم که همه وسایل را خودش گرفته بود و فقط یخچال کم داشت که تقدیم کردیم. ما اینجا کلاس های آموزشی هم برای زوج های جوان داریم. در این کلاس ها زوج های جوانی که از خیریه جهیزیه دریافت می کنند آموزش های مختلف همسرداری را می آموزند تا در آینده مشکلات کمتری داشته باشند. البته کلاس ها اجباری نیست ولی خود عروس خانم ها و آقا دامادها به آموزش علاقه دارند و پیگیری می کنند دوره هایی را بگذرانند تا زندگی بهتری داشته باشند. قبلاً که کرونا نبود، همین جا در خیریه مجلس عروسی هم برگزار می کردیم. در همه هزینه ها به آن ها کمک می کردیم. غذای عروسی را هم در آشپزخانه خیریه می پختیم. برای عروس و دامادها یک مزون لباس هم داریم که می توانند از ما لباس تهیه کنند و هزینه لباس نپردازند. حتی برای انجام دیگر کارها مثل گل زدن ماشین و اجاره سالن هم سعی می کنیم به آن ها کمک کنیم که زیر بار هزینه های سنگین نروند.»

حتماً باید سفره پهن شود

در این خیریه مراسم مختلف مذهبی نیز برگزار می شود و همیشه سفره اهل بیت (ع) در آن پهن است. «علاوه بر پخت غذا در مناسبت های مذهبی که در خیریه برگزار می شود، غذای گرم هم برای توزیع بین نیازمندان تهیه می کنیم. ایام ماه مبارک رمضان افطاری می دهیم و شب های قدر برنامه ویژه داریم. ۱۲ شب محرم، یعنی از اول ماه محرم تا شب شهادت امام سجاد (ع)، در دو طبقه به صورت جداگانه برای خانم ها و آقایان مراسم برگزار می کنیم و هر شب شام آب گوشت می دهیم. مادر اعتقاد دارد حتماً باید سفره پهن شود. اگر نیکوکاران کمک کنند، خورش هم می دهیم و گرنه همان آب گوشت است. هر چهارشنبه هم اینجا سفره های پهن می کنیم و در خیریه باز است. هر کس بیاید سر سفره می نشیند. فقیر و غنی ندارد. هر چه هست از نذر های مردم در سفره قرار می گیرد. گاهی هم مهمان دعوت می کنیم و سفره می اندازیم، مثلاً بچه های مدارس یا گاهی از حوزه علمیه مهمان ما می شوند.»

حمایت از ۸۰۰ دانش آموز

خیریه سجادیه در کنار حمایت از خانواده ها نگاه ویژه ای نیز به دانش آموزان دارد و هر سال به دانش آموزان نیازمند مشهدی بسته های تحصیلی اهدا می کند. «حدود ۸۰۰ دانش آموز از نواحی مختلف مشهد را زیر پوشش داریم. هر سال عید برای آن ها آذوقه و لباس کامل تهیه می کنیم و اول سال تحصیلی بسته نوشت افزار و لباس به آن ها هدیه می کنیم. دانش آموزان زیر پوشش خیریه را تا دانشگاه حمایت می کنیم و همین امسال یکی از بچه ها با قبولی در دانشگاه روزانه و کسب رتبه عالی، خستگی را از تن ما بیرون کرد. بین بچه ها المپیادی هم زیاد داریم که باعث افتخار ما هستند.»

درمانگاهی برای نیازمندان

یکی از نکات جالب در این خیریه ممنوع بودن ورود آقایان است. «در این خیریه، ورود آقایان را ممنوع کرده ایم! این ممنوعیت تنها به دلیل راحتی بانوان است. هر کاری انجام می دهیم، از آشپزی گرفته تا تولیدی ها، با حضور خانم ها است. در کارهای سنگین و جابه جایی ها آقایان کمک می کنند ولی در کل، شما در خیریه فعالیت آقایی را نمی بینید و همه کارها را خانم ها انجام می دهند. برای آینده خیریه برنامه های ویژه ای داریم. از همان سال ۷۰ مادر زمین کنار خیریه را به نیت ساخت درمانگاه یا خانه سالمندان یا خانه نگهداری کودکان بی سرپرست و بدسرپرست خریداری کرده است که در آینده، اگر توفیق داشتیم، آن را با کمک خیران آماده کنیم.»

ترس ها، نگرانی ها و گاهی اشک

هر چند رویارویی با نیازمندان و انجام کارهای خیریه با لذت گره گشایی همراه است، گاهی سخت است و تحمل برخی حرف ها روحیه ای قوی می خواهد. «ترس ها و نگرانی های زیادی در کار خیریه وجود دارد. یکی از سخت ترین کارها مرحله تحقیق و شناسایی نیازمندان است. به نظر تشخیص نیازمند واقعی واقعاً سخت است زیرا برخی ها فقط چهره ای از نیاز دارند ولی واقعاً نیازمند نیستند و می توانند زندگی را بگذرانند. برخی ها هم در حالی که بسیار نیازمندند آبروداری می کنند و چیزی نمی گویند. از این موارد زیاد دیده ام. مثلاً موردی داشتیم که متأسفانه از چند خیریه جهیزیه دریافت کرده بود. از طرفی، خانم کارگری را هم داشتیم که دنبال کار بود تا دستش را جلو کسی دراز نکند. مرحله تحقیق واقعاً سخت است. البته ما همیشه سرزده تحقیقات می رویم چون وظیفه ای که به گردن داریم بسیار سنگین است. نیکوکاران بسیاری هستند که به ما اعتماد می کنند و ما مجبوریم این مسئولیت را به بهترین نحو انجام دهیم. به لطف خداوند، گاهی گره های بزرگی از زندگی ها باز می شود و آینده خیلی ها تغییر می کند. مثلاً یک مورد بچه ای داشتیم که به دلیل نداشتن تبلت، می خواست ترک تحصیل کند. وقتی تبلت بچه تأمین شد، نمی دانید چقدر خوشحال بود که می تواند به تحصیل ادامه دهد. یا مادر جوانی را داشتیم که با دو بچه سرگردان خیابان شده بود و صاحب خانه او را بیرون کرده بود. به لطف خدا برایش سقفی پیدا کردیم و از آوارگی نجات یافت. وقتی بچه ها برای گرفتن بسته همراه می آیند، حرف های عجیبی می زنند که اشک ما را درمی آورد. یکی از بچه ها می گفت: من کفش دارم. اگر می شود به جای من به پدرم کفش بدهید. یکی دیگر از بچه ها می گفت: مادرم لباس گرم ندارد. اگر می شود، به جای من به او یک لباس گرم بدهید. این ها همه درس است. بعضی وقت ها که برای توزیع غذا یا اهدای بسته های مختلف می رویم، پسر را هم با خودم می برم. از این کار چند هدف دارم. اول اینکه کمک کردن به دیگران را یاد بگیرد و دیگر اینکه قدر چیزهایی را که دارد بداند و زیاده خواهی نکند. بداند که بعضی چیزهایی که برای بچه های خانواده های معمولی عادی است، برای بسیاری از بچه ها آرزوست که من دعا می کنم آرزوی همه این بچه ها برآورده شود.»

این مادر و دختر برکات فراوانی از کمک به مردم در زندگی خود به دست آورده اند و با ساده زیستی، در پی ترویج سبک زندگی دینی و کمک به همنوع به ویژه بانوان سرپرست خانوار هستند.

آفرینی

ایجاد اشتغال در این خیریه تنها بود نمی شود. طی سال ها کم کم بنای بالا می رود و در هر طبقه زمینه ای از آموزش و پرورش به مدارس و کلاس های آموزشی و ترمیم فرهنگی و بهداشتی هم خیلی توجه داشت و زمینه اشتغال را نیز برای مردم می آورد. این مواردی که می گویم الان هم برقرار است. ای ایشان خیلی مهم است. همیشه به مددجویان مثل زمینه های مختلف مشاوره می دهد به ویژه در زمینه های نه مشکل خیلی از افراد است و غنی و فقیر نمی شناسد. «خیران در چهار طبقه ساخته شده است. در دو طبقه، آموزشی و فرهنگی برای خانم ها برگزار می شد که به دلیل کم کنون تعطیل اند. یک مربی از سازمان فنی و حرفه ای های مختلف همیشه به خیریه می آید. در یکی از طبقه ها برگزار و مدرک رسمی فنی و حرفه ای به خانم ها داده می شود. در دوره های مختلف، کارهای تولیدی مختلفی مثل گل های تزئینی و عروسک سازی بگیرد تا الان که در اه تولیدی روسری و در یکی دیگر کارگاه تولیدی لباس خانم هایی هم که اینجا مشغول به کار هستند سرپرست به به عهده آن هاست. بعضی از خانم ها هم که امکان کار ش ها را به خانه می برند و انجام می دهند. قبلاً هم در یکی قرن داشتیم که حدود هشت سال فعال بود و الان به ل کرده ایم. کارهای تولیدی مختلف مانند دوخت چادر های بیمارستانی را هم قبلاً انجام می دادیم.»

۲۴ شهریور
۱۴۰۱
۲۳ رمضان ۱۴۴۳ شماره ۳۵۰

(۵)

شهربانو